

Kvillinge kommun.

Kvillinge socken omfattade redan vid 1300-talets slut ungefär samma landområde, som den nutida storkommunen Kvillinge. Arealen utgör 26.614 hektar, varav dock endast cirka 2.350 hektar utgör åkermark, under det att större delen av marken är skogbevuxen.

Bebyggelsens lokalisering har under tidernas lopp väsentligt förändrats. Kärnbygden under medeltiden var slätten, vilken utbreder sig mellan Norrköping och Kolmårdshöjderna, s.k. Kvillingeslätten. I dag är tätbebyggelsen utspridd företrädesvis å Kolmårdsslutningarna mot Kvillingeslätten med särskilt tre mer eller mindre sammanväxta tätorter: Åby, som är huvudorten, Jursla och Kvillinge, den sistnämnda belägen omkring sockenkyrkan. Den sammanlagda folkmängden i dessa tre icke administrativa tätorter torde i dag utgöra cirka 3.000 personer. Andra mindre tätortsbildningar inom kommunen äro Simonstorps stationssamhälle, Hults Bruk och Herstaberg. Hela kommunens befolkning utgjorde 1/1 1955 5.507.

Spåren av förhistorisk bebyggelse äro talrika men hårt åtgångna av senare tiders odling. Gravfälten har legat tätt under kolmårdsbranterna och socknens sju fornborgar ha bildat liksom ett garnityr till de äldsta byarna på slätten.

I mitten på 1500-talet spårar man ett nytt element i bebyggelsebildningen, sågkvarnarna, av vilka den första var kronosågen vid Näkna.

År 1584 påbörjade riksrådet och ståthållaren Hogenskild Bielke uppförandet av Loddby säteri; detta följdes senare år 1610 av Lida, på 1630-1640 talen av Krusenhof, Björnsnäs och Björnviken samt 1676 Herstaberg. Dessa säterier ha under tiderna och allt fort spelat en stor roll i kommunens ekonomiska liv.

År 1639 anlade den dåvarande innehavaren av Björnsnäs på sitt hemman i Åby en gästgivaregård, vilken under sekler kom att bli en medelpunkt. Samma år uppfördes också en tingsstuga på andra sidan vägen mitt emot gästgiveriet.

Någon gång vid 1600-talets mitt anlade även Krusebjörn en lastageplats vid Ströja-Brädudden, och över denna hamn skeppades till långt in på 1800-talet en mängd varor från bl. a. Bergslagen, främst järn och bräder.

År 1640 avskildes norra delen av socknen till en annexförsamling till Kvillinge, Simonstorp. Nio år senare fick den egen kyrka, bildade egen kommun och gick intill kommunsammanslagningen 1952 sin egen väg, då den på nytt sammanlades med den gamla moderkommunen Kvillinge.

Redan i slutet på 1600-talet anlades Hults Bruk på sin nuvarande plats, vilken industri under tidernas lopp och allt fort varit en av de bärkraftigaste i bygden. Skeppsspik, senare kätting och på senaste tid yxor har varit brukets